

Descompunerea în factori primi

Problemă

Se dă un număr natural n . Afișați, pe câte un rând al ecranului, factorii din descompunerea lui n în factori primi și puterile la care aceștia apar.

Exemplu: pentru $n = 40$ se va afișa pe ecran:

2 3

5 1

Deoarece $n=2^3 \cdot 5^1$.

Cum se descompune în factori primi un număr natural?

Se consideră o valoare inițială a factorului $f=2$. Se împarte n la f cât timp se poate și se contorizează numărul de repetiții; acesta fiind puterea p la care va apărea factorul f în descompunere. Apoi se incrementează valoarea factorului și se continuă algoritmul până când $n=1$.

$n=40$	$f=2$
$n=20$	$f=2$
$n=10$	$f=2, p=3$
$n=5$	$f=5, p=1$
$n=1$	

```
#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    int n, f, p;
    cin >> n;
    f = 2;
    while (n > 1)
```



```

{
    p=0;
    while(n%f==0)
    {
        n=n/f;
        p++;
    }
    if(p>0)
        cout<<f<<" "<<p<<"\n";
    f++;
}
return 0;
}

```

Variante de realizare în C++ a descompunerii în factori primi

Enunț variantă descompunere	Algoritm implementat în C++
<p>Variantă iterativă: se determină mai întâi puterea la care apare 2 în descompunere, apoi se încearcă fiecare valoare a lui f, din 2 în 2, începând cu 3.</p>	<pre> #include <iostream> using namespace std; int main() { int n, f, p=0; cin>>n; f=2; while(n%f==0) { n=n/f; p++; } if(p>0) cout<<f<<" "<<p<<"\n"; f=3; while(n>1) { p=0; while(n%f==0) { n=n/f; p++; } if(p>0) cout<<f<<" "<<p<<"\n"; f=f+2; } return 0; } </pre>

Enunț variantă descompunere	Algoritm implementat în C++
<p>Cu un singur while...</p>	<pre>#include <iostream> using namespace std; int main() { int n, f, p; cin>>n; f=2; p=0; while(n>=f) { if(n%f==0) { n=n/f; p++; } else { if (p>0) { cout<<f<<" "<<p<<"\n"; p=0; } f++; } } if (p>0) { cout<<f<<" "<<p<<"\n"; p=0; } return 0; }</pre>
<p>Iterativ, conform enunțului: afișați factorii care apar în descompunerea în factori primi a lui n, fiecare factor de un număr de ori egal cu puterea la care este scris în descompunere. Exemplu: pentru n=40 se va afișa: 2 2 2 5.</p>	<pre>#include <iostream> using namespace std; int main() { int n, f, p; cin>>n; f=2; while(n>=f) { if(n%f==0) {</pre>

Enunț variantă descompunere	Algoritm implementat în C++
	<pre> n=n/f; cout<<f<<" "; } else { f++; } } return 0; } </pre>
<p>Recursiv, conform enunțului: afișați factorii care apar în descompunerea în factori primi a lui n, fiecare factor de un număr de ori egal cu puterea la care este scris în descompunere. Exemplu: pentru n=40 se va afișa: 2 2 2 5.</p>	<pre> #include <iostream> using namespace std; void descompunere(int n, int f) { if(n>=f) { if(n%f==0) { cout<<f<<" "; descompunere(n/f, f); } else descompunere(n, f+1); } } int main() { int n, f, p; cin>>n; f=2; descompunere(n, f); return 0; } </pre>
<p>Recursiv după enunțul: afișați suma puterilor factorilor din descompunerea în factori primi a lui n. Exemplu: pentru n=40 se va afișa 4.</p>	<pre> #include <iostream> using namespace std; int descompunere(int n, int f) { if(n>1) if(n%f==0) return 1+descompunere(n/f, f); else return descompunere(n, f+1); else return 0; } </pre>

Enunț variantă descompunere	Algoritm implementat în C++
	<pre>int main() { int n, f, p; cin>>n; f=2; cout<<descompunere(n, f); return 0; }</pre>

Probleme rezolvate

1. Se dau două numere naturale nenule **a** și **b**. Să se determine numărul din intervalul **[a,b]** care are număr maxim de divizori. Dacă există mai multe asemenea numere, se va afișa cel mai mare dintre ele.

Exemplu: pentru **a=4** și **b=19** se va afișa **18** deoarece este numărul cu cel mai mare număr de divizori (12 și 18 au câte 6 divizori, dar 18 este mai mare).

```
#include <iostream>
#include <cmath>
using namespace std;
int numar_divizori(int n)
{
    int p=0, f=2, nr=1;
    while(n>1)
    {
        p=0;
        while(n%f==0)
        {
            p++;
            n=n/f;
        }
        if(p>0) nr=nr*(p+1);
        f++;
    }
    return nr;
}
int main()
{
    int a, b, x, maxx=0, val, nr;
    cin>>a>>b;
```



```
for(x=a; x<=b; x++)
{
    nr=numar_divizori(x);
    if(nr>=maxx)
    {
        maxx=nr;
        val=x;
    }
}
cout<<val;
return 0;
}
```

2. Problema **arma** – Olimpiada Județeană de Informatică, clasa a VIII-a, 2016

Enunț

În anul 2214 a izbucnit primul război interstelar. Pământul a fost atacat de către n civilizații extraterestre, pe care le vom numera pentru simplitate de la 1 la n .

Pentru a se apăra, pământenii au inventat o armă specială ce poate fi încărcată cu proiectile de diferite greutateți, fabricate dintr-un material special denumit narun. Dacă arma este programată la nivelul p , atunci un proiectil de greutate k va ajunge exact la distanța k^p km (k la puterea p) față de Pământ și dacă în acel punct se află cartierul general al unui atacator, acesta va fi distrus. De exemplu, dacă arma este programată la nivelul 2, un proiectil de greutate 10 va distruge cartierul general al extraterestrilor situat la distanța $10^2 = 100$ km de Pământ.

Arma poate fi încărcată cu proiectile de diferite greutateți, dar cum narunul este un material foarte rar și foarte scump, pământenii vor să folosească proiectile cât mai ușoare pentru a distruge cartierele generale inamice.

Cerință

Cunoscându-se n , numărul atacatorilor, precum și cele n distanțe până la cartierele generale ale acestora, să se scrie un program care determină:

1. cantitatea minimă de narun necesară pentru a distruge toate cartierele generale inamice;
2. nivelurile la care trebuie programată arma, pentru a distruge fiecare cartier general inamic cu o cantitate minimă de narun.

Date de intrare

Fișierul de intrare **arma.in** conține pe prima linie un număr natural c reprezentând cerința care trebuie să fie rezolvată (1 sau 2). Pe cea de a doua linie se află numărul natural n , reprezentând numărul atacatorilor. Pe următoarele n linii se află n numere naturale, câte un număr pe o linie; pe cea de a i -a linie dintre cele n ($1 \leq i \leq n$) se află distanța față de Pământ a cartierului general al celei de a i -a civilizații extraterestre.

Date de ieșire

Dacă cerința $c=1$, atunci pe prima linie a fișierului **arma.out** va fi scris un număr natural reprezentând cantitatea minimă de narun necesară distrugerii tuturor cartierelor generale inamice. Dacă cerința este $c=2$, atunci fișierul de ieșire **arma.out** va conține n linii. Pe a i -a linie ($1 \leq i \leq n$) se va scrie nivelul la care trebuie programată arma pentru a distruge cartierul general al celei de a i -a civilizații extraterestre.

Restricții și precizări

- $1 \leq n \leq 10\,000$
- Distanțele până la cartierele generale inamice sunt numere naturale nenule $\leq 2.000.000.000$.
- Pentru 50% dintre teste cerința este 1.

Exemple

arma.in	arma.out	arma.in	arma.out	Explicație
1	122	2	2	Primul cartier general se poate distruge cu un proiectil de greutate 10, programat la nivelul 2, al doilea obiectiv cu un proiectil de greutate 97 programat la nivelul 1, al treilea cu un proiectil de greutate 5 programat la nivelul 4, al patrulea cu un proiectil de greutate 7 programat la nivelul 9, iar ultimul cu un proiectil de greutate 3 programat la nivelul 4. Cantitatea minimă de narun necesară este $10+97+5+7+3=122$. Nivelurile sunt în ordine: 2 1 4 9 4
5		5	1	
100		100	4	
97		97	9	
625		625	4	
40353607		40353607		
81		81		

Timp maxim de execuție/test: 0.6 secunde

Memorie totală disponibilă 4 MB, din care 2 MB pentru stivă

Dimensiunea maximă a sursei: 10 KB

Descrierea soluției:

Folosind ciurul lui Eratostene, se generează numerele prime până la 48.000 cu ajutorul vectorului **a**, totodată se memorează numerele prime în vectorul **prime**.

Se descompune în factori primi fiecare număr citit, folosind pentru alegerea factorilor vectorul **prime**. Se memorează, pe un rând nou în matricea **v**, pe prima coloană factorul și pe a doua puterea la care apare. Se efectuează apoi cmmdc dintre valorile memorate pe a doua coloană a matricei.

Implementarea în C++:

```
#include <iostream>
#include <fstream>
using namespace std;
ifstream fin("arma.in");
ofstream fout("arma.out");
int a[500001], prime[100001], nr;
int eratostene()
{
    int i, j;
    for(i=4; i<=48000; i=i+2)
        a[i]=1;
    nr++;
    prime[nr]=2;
    for(i=3; i<=48000; i=i+2)
    {
        if(a[i]==0)
            for(j=2; j<=48000/i; j++)
                a[i*j]=1;
        if(a[i]==0)
        {
            nr++;
            prime[nr]=i;
        }
    }
}
int v[100][3];
int main()
{
    eratostene();
    long i, p, a, n, j, num, b, c, r;
    long long T=0;
    fin >> p;
    fin >> n;
    if(p==1)
    {
        for(i=1; i<=n; i++)
        {
            fin >> a;
            num=0;
            j=1;
            int copie=a;
            while(a>1 && j<=nr && prime[j]<=a)
            {
```



```
if(a%prime[j]==0)
{
    int aux=0;
    while(a%prime[j]==0)
    {
        aux++;
        a=a/prime[j];
    }
    num++;
    v[num][1]=prime[j];
    v[num][2]=aux;
}
j++;
}
if(num==0 || (num==1 && v[num][2]==1) || a>1)
    T=T+copie;
else
{
    if(num==1)    T=T+v[num][1];
    else
    {
        b=v[1][2];
        for(j=2; j<=num; j++)
        {
            c=v[j][2];
            r=b%c;
            while(r)
            {
                b=c;
                c=r;
                r=b%c;
            }
            b=c;
        }
        if(b==1) T=T+copie;
        else
        {
            long long pr=1;
            for(j=1; j<=num; j++)
                for(int k=1; k<=v[j][2]/b; k++)
                    pr=pr*v[j][1];
            T=T+pr;
        }
    }
}
```



```
    }
    fout << T;
}
if(p==2)
{
    for(i=1; i<=n; i++)
    {
        fin >> a;
        num=0;
        j=1;
        int copie=a;
        while(a>1 && j<=nr && prime[j]<=a)
        {
            if(a%prime[j]==0)
            {
                int aux=0;
                while(a%prime[j]==0)
                {
                    aux++;
                    a=a/prime[j];
                }
                num++;
                v[num][1]=prime[j];
                v[num][2]=aux;
            }
            j++;
        }
        if(num==0 || (num==1 && v[num][2]==1) || a>1)
            fout << 1 << "\n";
        else
        {
            if(num==1) fout << v[1][2] << "\n";
            else
            {
                b=v[1][2];
                for(j=2; j<=num; j++)
                {
                    c=v[j][2];
                    r=b%c;
                    while(r)
                    {
                        b=c;
                        c=r;
                        r=b%c;
                    }
                }
            }
        }
    }
}
```



```

        b=c;
    }
    fout << b << "\n";
}
}
}
return 0;
}

```

Aplicații ale descompunerii în factori primi

Un număr natural nenul **n** mai mare decât **1** se poate scrie astfel:

$$n = f_1^{p_1} * f_2^{p_2} * ... * f_k^{p_k}$$

Exemplu: **n=20** se scrie ca **2²*5¹**. Deci **n** are **k=2** factori în descompunerea în factori primi.

1. Numărul de divizori

Numărul de divizori ai numărului **n** se poate afla după formula:

$$nr = (p_1 + 1) * (p_2 + 1) * ... * (p_k + 1)$$

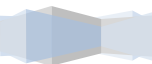
Exemplu: **n=20** are (2+1)*(1+1) divizori, adică **6**: 1, 2, 4, 5, 10, 20

Programul C++:

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    int n, f, p=0, nr=1;
    cin>>n;
    f=2;
    while(n%f==0)
    {
        n=n/f;
        p++;
    }
    if(p>0)

```



```

        nr=nr*(p+1);
    f=3;
    while(n>1)
    {
        p=0;
        while(n%f==0)
        {
            n=n/f;
            p++;
        }
        if(p>0)
            nr=nr*(p+1);
        f=f+2;
    }
    cout<<nr;
    return 0;
}

```

2. Suma divizorilor

Suma divizorilor numărului **n** se poate afla după formula:

$$S = \frac{f_1^{p_1+1} - 1}{f_1 - 1} * \frac{f_2^{p_2+1} - 1}{f_2 - 1} * \dots * \frac{f_k^{p_k+1} - 1}{f_k - 1}$$

Exemplu: Pentru **n=20** suma divizorilor este $S = \frac{2^3-1}{2-1} * \frac{5^2-1}{5-1} = 42$

Programul C++:

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    int n, f, p=0, S=1, nr;
    cin>>n;
    f=2;
    while(n>1)
    {
        p=1;nr=0;
        while(n%f==0)

```



```

        {
            n=n/f;
            p=p*f;
            nr++;
        }
        if(nr>0)
            S=S*(p*f-1)/(f-1);
        f=f+1;
    }
    cout<<S;
    return 0;
}

```

3. Indicatorul lui Euler

Indicatorul lui Euler sau **totient** reprezintă numărul de numere prime cu **n**, mai mici sau egale cu **n**. Acesta se calculează după formula:

$$\varphi(n) = n * \left(1 - \frac{1}{f_1}\right) * \left(1 - \frac{1}{f_2}\right) * \dots * \left(1 - \frac{1}{f_k}\right)$$

sau

$$\varphi(n) = (f_1 - 1) * f_1^{p_1-1} * (f_2 - 1) * f_2^{p_2-1} * \dots * (f_k - 1) * f_k^{p_k-1}$$

Exemplu: Pentru **n=20** $\varphi(n) = 20 * \left(1 - \frac{1}{2}\right) * \left(1 - \frac{1}{5}\right) = 8$

Programul C++:

```

#include <iostream>
using namespace std;
int main()
{
    int n, f, p=0, fi=1, nr;
    cin>>n;
    f=2;
    while(n>1)
    {
        p=1;nr=0;
        while(n%f==0)
        {

```



```

        n=n/f;
        p=p*f;
        nr++;
    }
    if(nr>0)
    {
        p=p/f;
        fi=fi*(f-1)*p;
    }
    f=f+1;
}
cout<<fi;
return 0;
}

```

Probleme propuse

Factorial

1. Se dă un număr natural **n**. Afișați în câte zerouri se termină **n!** ($n!=1*2*3*...*n$).
2. Se dă un număr natural **n**. Afișați ultima cifră nenulă din scrierea lui **n!**

Produsul a n numere

3. Se dă un număr natural **n** ($n \leq 1.000.000$) și **n** numere naturale nenule cu maxim 9 cifre fiecare. Afișați numărul de zerouri în care se termină produsul acestor numere.

Concurs

4. Olimpiada Națională de Informatică, clasa a 5-a, 2017 – problema **prime**

Enunț

Eu sunt fascinată de numerele prime. Consider că numerele prime sunt "scheletul" tuturor numerelor sau "atomii" acestora, pentru că orice număr natural mai mare decât 1 poate fi scris ca un produs de numere prime. Recent am aflat și alte proprietăți interesante legate de numerele prime, de exemplu:

1. În șirul Fibonacci există o infinitate de numere prime. Vă mai amintiți șirul Fibonacci? 0, 1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, ... Este șirul în care fiecare termen, exceptând primii doi, se obține ca suma celor doi termeni care îl precedă.
2. Există numere naturale denumite „economice”. Un număr natural este economic dacă numărul de cifre necesare pentru scrierea sa este mai mare decât numărul de cifre necesare pentru scrierea descompunerii sale în factori primi (adică decât numărul de cifre necesare pentru scrierea factorilor primi și a puterilor acestora). De exemplu 128 este economic pentru că 128 se scrie cu 3 cifre, iar descompunerea sa în factori primi se scrie cu două cifre (2 7); 4374 este economic pentru că se scrie cu 4 cifre, în timp ce

descompunerea sa în factori primi se scrie cu 3 cifre ($2 \cdot 3^7$) Observați că atunci când un factor prim apare la puterea 1, aceasta nu este necesar să fie scrisă. 3. Multe numere naturale pot fi scrise ca sumă de două numere prime. Dar nu toate. De exemplu, 121 nu poate fi scris ca sumă de două numere prime.

Cerință

Scrieți un program care citește numărul natural n și o secvență de n numere naturale, apoi rezolvă următoarele cerințe:

1. determină și afișează câte dintre numerele din secvența dată sunt numere prime din șirul Fibonacci;
2. determină și afișează câte dintre numerele din secvența dată sunt numere economice;
3. determină și afișează câte dintre numerele din secvența dată nu pot fi scrise ca sumă de două numere prime.

Date de intrare

Fișierul de intrare **prime.in** conține pe prima linie un număr natural c care reprezintă cerința (1, 2 sau 3). Pe a doua linie se află numărul natural n . Pe a treia linie se află o secvență de n numere naturale separate prin spații.

Date de ieșire

Fișierul de ieșire **prime.out** va conține o singură linie pe care va fi scris răspunsul la cerința din fișierul de intrare.

Restricții și precizări

- $1 < n \leq 50$
- Dacă $c=1$ sau $c=3$ numerele naturale din șir sunt mai mari decât 1 și mai mici decât 107.
- Dacă $c=2$ numerele naturale din șir sunt mai mari decât 1 și mai mici decât 1014.
- Pentru rezolvarea corectă a cerinței 1 se acordă 20 de puncte; pentru rezolvarea corectă a cerinței 2 se acordă 50 de puncte, iar pentru rezolvarea corectă a cerinței 3 se acordă 30 de puncte.

Exemple

prime.in	prime.out	Explicație
1 5 2 10 13 997 233	3	Cerința este 1. Cele 3 numere prime din șirul Fibonacci existente în secvență sunt 2, 13 și 233.
2 4 128 25 4374 720	2	Cerința este 2. Succesiunea conține două numere economice (128 și 4374).
3 5 57 30 121 11 3	4	Cerința este 3. Sunt 4 numere naturale din secvență care nu pot fi scrise ca sumă de două numere prime: 57, 121, 11, 3.

Timp maxim de execuție/test: 1.2 secunde

Memorie totală disponibilă 24 MB din care 1 MB pentru stivă

Dimensiunea maximă a sursei: 15 KB

5. Problema **grea**, autor Cristian Dospra - EMPOWERSOFT, 2017, clasa a 6-a

Enunț

Vrăjitorul Arpsod are foarte multă treabă, așa că s-a gândit să vă ocupe timpul cu o problemă foarte grea, astfel încât acesta să poată lucra liniștit la proiectele sale despre stăpânirea lumii. Acesta vă dă T numere naturale. Pentru fiecare număr A trebuie să găsiți cel mai mare K cu proprietatea că există un șir B de numere naturale, nu neapărat distincte, astfel încât:

$$(B_1 + 1)(B_2 + 1) \dots (B_K + 1) = A.$$

Cerință

Arătați-i vrăjitorului că problema nu e suficient de grea pentru voi, găsind numărul K cerut într-un timp cât mai scurt, pentru fiecare din cele T numere.

Date de intrare

Fișierul grea.in va conține pe prima linie numărul natural T, reprezentând numărul de valori date. Urmează apoi T linii. Pe fiecare linie va exista un număr A, numărul dat de Arpsod.

Date de ieșire

Fișierul grea.out, va conține T linii. Pe fiecare linie va exista un număr K, reprezentând numărul maxim de termeni pe care îi poate avea șirul, astfel încât să respecte proprietatea cerută. Prima linie reprezintă răspunsul pentru primul număr, a doua pentru cel de-al doilea ... șamd.

Restricții și precizări

- $1 \leq T \leq 500$
- $1.000 \leq A \leq 2.000.000.000$

Exemplu

grea.in	grea.out	Explicații
1 4	2	Ne interesează rezultatul pentru un număr (4) Șirul are 2 termeni: 1 și 1 ($(1 + 1)(1 + 1) = 2 * 2 = 4$)

6. Problema **maxD** – Olimpiada Județeană de Informatică, clasa a 9-a, 2005

Enunț

Fiind elev în clasa a IX-a, George, își propune să studieze capitolul divizibilitate cât mai bine. Ajungând la numărul de divizori asociat unui număr natural, constată că sunt numere într-un interval dat, cu același număr de divizori.

De exemplu, în intervalul [1, 10], 6, 8 și 10 au același număr de divizori, egal cu 4. De asemenea, 4 și 9 au același număr de divizori, egal cu 3 etc.

Cerință

Scrieți un program care pentru un interval dat determină care este cel mai mic număr din interval ce are număr maxim de divizori. Dacă sunt mai multe numere cu această proprietate se cere să se numere câte sunt.

Date de intrare

Fișierul de intrare **maxd.in** conține pe prima linie două numere a și b separate prin spațiu ($a \leq b$) reprezentând extremitățile intervalului.

Date de ieșire

Fișierul de ieșire **maxd.out** va conține pe prima linie trei numere separate prin câte un spațiu *min nrdiv contor* cu semnificația:

- *min* – cea mai mică valoare din interval care are număr maxim de divizori
- *nrdiv* – numărul de divizori ai lui *min*
- *contor* – câte numere din intervalul citit mai au același număr de divizori egal cu *nrdiv*

Restricții și precizări

- $1 \leq a \leq b \leq 1000000000$
- $0 \leq b - a \leq 10000$

Exemplu

maxd.in	maxd.out	Explicații
2 10	6 4 3	6 este cel mai mic număr din interval care are maxim de divizori egal cu 4 și sunt 3 astfel de numere 6, 8, 10.

7. Problema **miny** - Concursul National Grigore Moisil, Lugoj, 2013, autor Carmen Mincă

Enunt

Fie N un număr natural nenul și N numere naturale nenule: x_1, x_2, \dots, x_N .

Fie P produsul acestor N numere, $P = x_1 \cdot x_2 \cdot \dots \cdot x_N$.

Cerință

Scrieți un program care să citească numerele N, x_1, x_2, \dots, x_N și apoi să determine:

- a) cifra zecilor produsului P ;
- b) cel mai mic număr natural Y , pentru care există numărul natural K astfel încât $Y^k = P$.

Date de intrare

Fișierul de intrare **miny.in** conține două linii. Pe prima linie este scris numărul natural N . Pe următoarea linie sunt scrise cele N numere naturale x_1, x_2, \dots, x_N , separate prin câte un spațiu.

Date de ieșire

Fișierul de ieșire **miny.out** va conține:

- pe prima linie o cifră reprezentând cifra zecilor produsului P ;
- pe a doua linie numărul natural M de factori primi din descompunerea în factori primi a numărului Y ;
- pe fiecare dintre următoarele M linii (câte o linie pentru fiecare factor prim din descompunere) câte două valori F și E , separate printr-un singur spațiu, F reprezentând factorul prim iar E exponentul acestui factor din descompunerea în factori primi a lui Y ; scrierea în fișier a acestor factori primi se va face în ordinea crescătoare a valorii lor.

Restricții și precizări

- $2 \leq N \leq 50000$
- $2 \leq x_1, x_2, \dots, x_N \leq 10000$
- pentru rezolvarea corectă a cerinței a) se acordă 20% din punctaj iar pentru rezolvarea corectă a ambelor cerințe se acordă 100% din punctaj.

Exemplu

miny.in	miny.out	Explicații
6 12 5 60 25 4 36	0 3 2 2 3 1 5 1	Produsul celor 6 numere este: $P=12 \cdot 5 \cdot 60 \cdot 25 \cdot 4 \cdot 36=12960000$. Cifra zecilor lui P este 0. Se observă că există 3 valori posibile pentru Y: 12960000, 3600 și 60 deoarece: $129600001=12960000$, $36002=12960000$, $604=12960000$. Cea mai mică valoare dintre aceste valori este 60, astfel $Y=60=22 \cdot 3 \cdot 5$.
3 2 5 7	7 3 2 1 5 1 7 1	Produsul celor 3 numere este: $P=2 \cdot 5 \cdot 7=70$. Cifra zecilor lui P este 7. Există o singură valoare posibilă pentru Y: 70.

Diverse

8. Se dau n numere naturale și un număr natural k. Afișați acele numere date care au cel puțin k divizori. (*Variantă Bacalaureat 2009*)
9. Din fișierul text **descompunere.in** se citesc maxim 1000 de numere naturale nenule, mai mari decât 1. Afișați câte dintre numerele citite au exact **k** factori în descompunerea în factori primi.
10. Din fișierul text **descompunere.in** se citesc maxim 1000 de numere naturale nenule, mai mari decât 1. Afișați câte dintre numerele citite au exact **același număr de** factori în descompunerea în factori primi.
11. Din fișierul text **descompunere.in** se citesc maxim 1000 de numere naturale nenule cu maxim 3 cifre fiecare, mai mari decât 1. Afișați, în ordine crescătoare, numerele prime.
12. Din fișierul text **descompunere.in** se citesc maxim 1000 de numere naturale nenule, mai mari decât 1. Afișați, pe câte un rând al ecranului, cel mai mic și cel mai mare divizor prim al fiecărui număr citit, separate prin câte un spațiu, pentru toate numerele care au un număr de divizori mai mare strict decât 3.

